

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12T/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010197
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123010197.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému: A. R., nar. XX. XX. XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 06. 03. 2023, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B B. y , nar. XX. XX. XXXX v F., trvale bytom F., Ul. gen.
I. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v
ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 24. 05. 2022 v čase približne medzi 13:50 hod. až 13.52 hod. v pobočke 101 Drogerie, nachádzajúcej sa v obchodnom centre Galéria, Veterná ulica číslo 40, Trnava, vošiel do neuzamknutej miestnosti určenej pre zamestnancov 101 Drogerie, kde pristúpil k neuzamknutému trezoru, ktorý sa nachádzal položený na stole, a odcudzil z neho finančnú hotovosť vo výške 406,37 Eur, 10 kusov poukážok 101 Drogerie v nominálnej hodnote 5 Eur, 20 kusov poukážok 101 Drogerie v nominálnej hodnote 10 Eur, 1 kus poukážky Edenred darčeky v nominálnej hodnote 20 Eur, 14 kusov poukážok Edenred darčeky v nominálnej hodnote 10 Eur, 5 kusov poukážok Edenred darčeky v nominálnej hodnote 5 Eur, 3 kusy poukážok Cadhoc relax v nominálnej hodnote 5 Eur, 3 kusy poukážok Cadhoc relax v nominálnej hodnote 4 Eur a mobilný telefón značky Xiaomi Redmi 9AT, zakúpený v roku 2022, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX a IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX, čím spôsobil spoločnosti Y. L., s. r. o., IČO: 36 246 204, so sídlom Dlhá 1424/47, Senica, škodu v celkovej výške 916,37 Eur, pričom obžalovaný A. R. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/82/2020 zo dňa 15. 03. 2021, právoplatným dňa 15. 03. 2021, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. 07. 2019 na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov,

t e d a

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona, § 77 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej spoločnosti Y. L., s. r. o., so sídlom Senica, Dlhá 1424/47, IČO: 36 246 204, škodu vo výške 916,37 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26. 01. 2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obvineného A. R. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom a právnom základe bližšie tam špecifikovanom.

Okresný súd Trnava vydal dňa 30. 01. 2023 trestný rozkaz, sp. zn. 12T/2/2023, ktorým uznal obvineného za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného dohľadu v trvaní 2 (dva) roky a povinnosti nahradiť poškodenej spoločnosti škodu vo výške 916,37 Eur.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený v zákonom stanovenej lehote odpor.

Súd na prejednanie veci nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vykonal so súhlasom procesných strán vykonal v neprítomnosti poškodeného.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava, bez zaujatia stanoviska obhajcu k obžalobe a po oboznámení nároku poškodeného na náhradu škody bol obžalovaný A. R. poučený o tom, že môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, a zároveň bol poučený o ďalšom postupe a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 4 až 8 Trestného poriadku.

Obžalovaný A. R. po porade so svojím obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom na všetky súdom položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Následne prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky tohto trestného činu, keď na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo len k výroku o treste, o ochrannom opatrení a k náhrade škody.

Po prijatí vyhlásenia súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením listín, týkajúcich sa osoby obžalovaného, t. j. odpisu registra trestov (č. I. 126 - 128), lustrácií z Generálnej prokuratúry (č. I. 130 - 151), z databázy súdov (č. I. 152 - 159) a z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (160 - 168), vrátane odpovede Krajského riaditeľstva PZ Trnava (č. I. 190).

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný A. R. má celkom 21 záznamov za rôznorodú trestnú činnosť, prevažne majetkovú, pričom mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/88/2022 zo dňa 15. 04. 2022,

právoplatným dňa 15. 04. 2022, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosť riadiť motorové vozidlá na 4 roky.

Z lustrácie z generálnej prokuratúry, ako aj z databázy súdov vyplýva, že voči obžalovanému sú v súčasnosti vedené ďalšie trestné konania, a to na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 15T/60/2022 (pre trestný čin podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona), na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 31T/83/2022 (pre trestný čin podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona), na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 2T/69/2022 (pre trestný čin podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, § 346 ods. 2 Trestného zákona) a sp. zn. 6T/4/2020 (pre trestný čin podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona) a na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2T/64/2022 (pre trestný čin podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona).

Z lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má celkom 13 záznamov, z toho 3 priestupky proti majetku a 13 priestupkov na úseku cestnej premávky.

Z odpovede Krajského riaditeľstva PZ v Trnave zo dňa 22. 02. 2023 je zrejmé, že obžalovaný vypovedal ako svedok v inej trestnej veci, kde je vedené vyšetrovanie vo vzťahu k piatim obvineným osobám stíhaním za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i), písm. j) Trestného zákona, pričom jeho výpoveďou boli zistené skutočnosti, ktoré boli významné pre vznesenie obvinenia konkrétnym osobám, pričom taktiež počas vyšetrovania obvinených uvádzal a navrhoval dôkazy, ktoré sú významné pre trestné konanie.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Rovnako súd kládol dôraz na to, aby trest postihol iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona).

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky, t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona). Teda v prípade spáchania trestného činu podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona zákonodarca ustanovil možnosť ukladať trest odňatia slobody či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný, prípadne niektorý z alternatívnych trestov.

U obžalovaného súd vzhľadom na prítomnosť dvoch poľahčujúcej okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keď napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že u obžalovaného prevláda pomer poľahčujúcich okolností, z ktorého dôvodu bolo potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, preto v prípade obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov - 2 roky 2 mesiace.

Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Súd skúmal okolnosti uvedené v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona a zistil, že u obžalovaného nie je odôvodnené uloženie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu. Súd pritom poukazuje na počet záznamov v odpise registra trestov, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k vedeniu riadneho života a opakovane sa dopúšťal ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. V danom prípade neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, a to najmä s ohľadom na početnosť záznamov v odpise registra trestov.

Oproti trestnému rozkazu, v ktorom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, súd uložil obžalovanému rozsudkom trest miernejší - vo výmere 12 mesiacov, a to práve s prihliadnutím na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, prejavenej na hlavnom pojednávaní, keď obžalovaný urobil vyhlásenie o vine za skutok uvedený v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku so všetkými s tým spojenými následkami, teda neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznannej viny, obmedzenie opravného prostriedku a vykonanie dokazovania o treste bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaných priaznivého) rozhodnutia o treste (oproti konaniu o schválení dohody o vine a treste), a tiež vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný významnou mierou prispel k objasneniu závažnej trestnej činnosti.

V danom prípade súd však neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného poriadku per analogiam, pretože použitie zákonne upravenej zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vzhľadom na vyššie uvedené nie je pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu u neho trestom kratšieho trvania nemožno dosiahnuť. V tejto súvislosti súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, z ktorého vyplýva možnosť, nie povinnosť, analogickej aplikácie ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona v prípade vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b), resp. písm. c) Trestného poriadku.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na naplnenie účelu trestu za nutný a súčasne zákonný a primeraný, nakoľko v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Súd považuje v tejto súvislosti za dôležité poznamenať, že ustanovenie § 34 ods. 2 Trestného zákona určuje zákonný mantinel výmery trestu podľa zákonných znakov konkrétneho trestného činu, avšak o konkrétnej výmere trestu v rámci jeho primeranosti, ktorá bude zodpovedať všetkým zvláštnostiam konkrétneho prípadu, rozhoduje súd.

Z dôvodu uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Upriamujúc pozornosť na odpis registra trestov, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za rovnaký trestný čin, je súd názoru, že v jeho prípade sú splnené podmienky nielen na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale tiež fakultatívne uloženie ochranného dohľadu, ktorý mu súd uložil v trvaní 2 roky.

Povinnosťou obžalovaného po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody tak bude dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu:

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Takto uložený ochranný dohľad súd považuje za potrebný a primeraný s prihliadnutím na doterajší spôsob života obžalovaného, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, pričom jeho účelom je sledovať správanie obžalovaného po výkone trestu odňatia slobody, aby v budúcnosti viedol riadny život a nedostal sa do rozporu so zákonom.

Čo sa týka náhrady škody spôsobenej trestným činom, nakoľko výška škody je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku a doposiaľ nebola uhradená ani sčasti, a pretože si poškodená spoločnosť EG.ik, s. r. o., nárok na náhradu škody uplatnila riadne a včas (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku), súd uložil obžalovanému povinnosť škodu vo výške 916,37 Eur nahradiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Odvolanie má odkladný účinok.